Quelle: http://manuscripta.at/?ID=41508
Copyright: Melk, Benediktinerstift

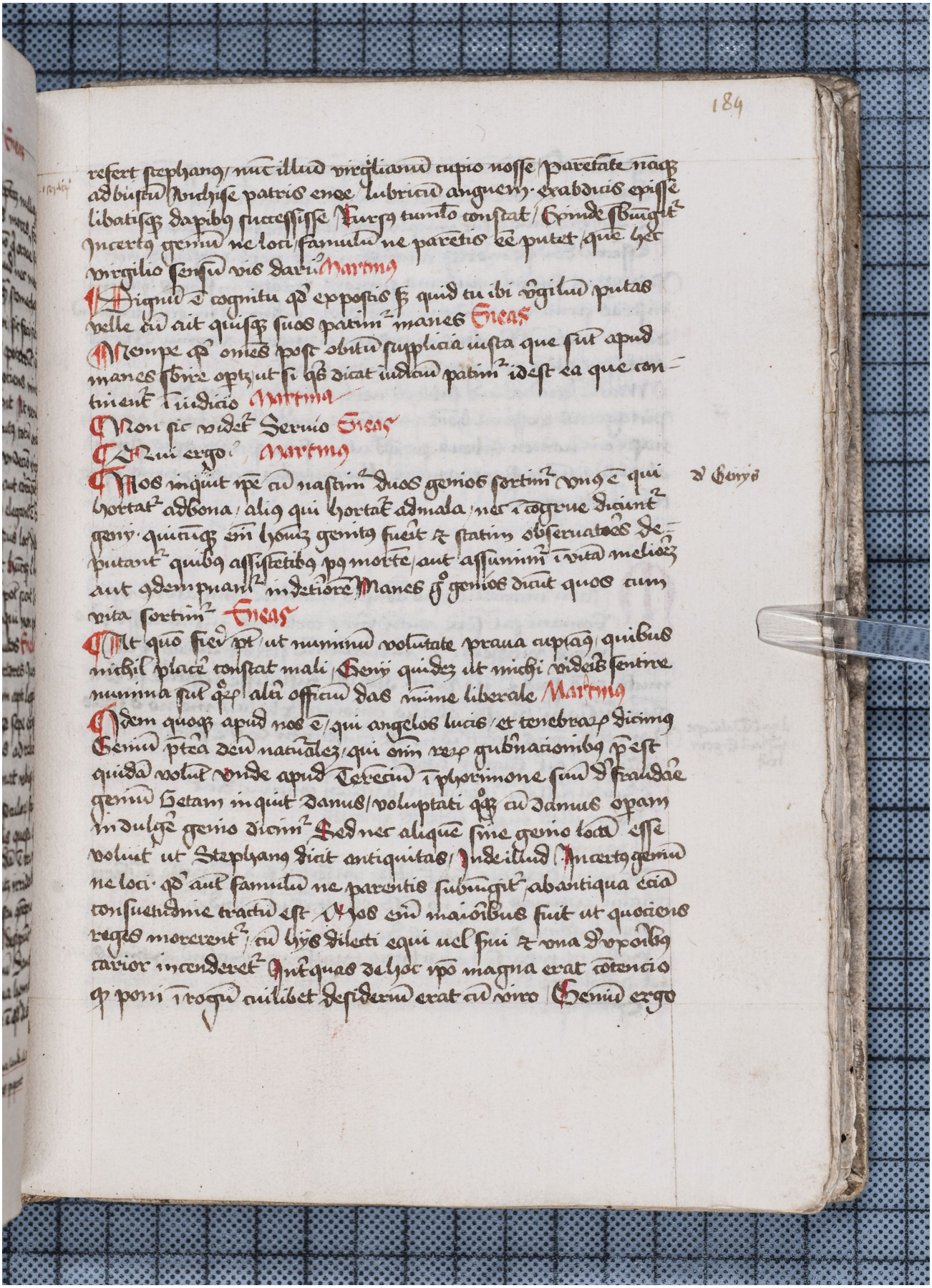

refert stephanus/ nec illud virgilianum cupio nosse/ paretesne nacq
adbustu/ Andrisse patrios enee lubricum anguem· erabdicis episse
libatisq dapibus successisse turgus tumulo constat/ Unde subiungit
incertus genius ne loci/ famulus ne parentis ee putet/ que hec
virgilio sensus vis dari Martinus
Dignum cognitu quod exposuis quid tu ibi vigilium putas
velle cum ait quisque suos patrum manes Eneas
Nempe quod omnes post obitum supplicia iusta que sunt apud
manes subire optus ut si quis dicat iudicium patrum idest ea que con-
tinent iudicio Martinus
Non sic videt Servius Eneas
Cui ergo Martinus
Nos inquit ipse cum nascimur duos genios sortimur unus e qui d genius
hortatur ad bona/ alius qui hortatur ad mala/ nec iniqueue dicunt
genius· quisque enim hominis genius fuerit et statim observatores de-
putantur quibus assistentibus post mortem/ aut assumimur in vitam meliorem
aut eidem puniuntur in deteriore Manes ipsos genios dicit quos cum
vita sortimur Eneas
Ut quo fiet ut ut numinum voluntate prava cupiat quibus
nihil placere constat mali/ Genius quidem ut michi videris sentire
numina sint que alium officium das nume liberale Martinus
Idem quoque apud nos e/ qui angelos lucis/ et tenebras dicimus
Genius ptea deus naturalis/ qui enim rerum gubnaciones ipse est
quidam volunt Unde apud Terencium in phormione sunt d fraudae
genius Betam inquit damus/ voluptati quoque cum damus opam
indulgere genio dicimus Sed nec aliquem sine genio loci esse
voluit ut Stephanus dicit antiquitas/ Unde illud Incertus genius
ne loci· quod aut famulus ne parentis subiungit/ ab antiqua enim
consuetudine tractum est Nos enim maioribus fuit ut quociens
regis morerentur cum his dilecti equi uel sui et una d reponebat
carior intenderetur Antiquus deinde ipso magna erat potencia
quod poni in rogum cuilibet desiderium erat cum vero Genius ergo